

EŐİTLİK DEĞİL DERDİM ADİL OLUN YETER

Türkiye’de genç yaşta cinayete kurban giden kadınların sayısı her geçen gün artıyor. Aile içi tartışma, aldatma, kıskançlık, namus, geçimsizlik, ekonomik sorunlar, işsizlik, psikolojik rahatsızlıklar, töre, boşanma ya da boşanma talebi bu cinayetlerin sebebi olduğu görülüyor.

Kadınların yaşamasının bile zor olduğu bu ülkede, birde şiddetten ve ölümden kaçmaya çalışması hayatını zindana çeviriyor. Elbette toplumda kadına uygulanan şiddet eylemleri ülkece hoş karşılanmıyor. Fakat gösterdiğimiz tepkide her cinayetin ardından yapılan basit bir protestodan öteye geçemiyor. Nedeni ise, başka insanlar şiddet gördüğünde sessiz kalmayan topluluğun adaletsizlik ile suçlanması. Mesela bir kadın şiddet gördüğünde topluluğun “hakkettiği için şiddet görüyor” yorumları ne kadar insanidir.

Adaletsiz olan bir ülkede bir nevi adaleti kendi ellerimizle yok ediyoruz. Kocasından yıllarca şiddet gören bir kadının verdiği röportajda son sözü ise "yaşamın güzel olduğunu anlamanız için ölümü tatmanız lazım ve ben her gün ölüm korkusuyla yaşadım lütfen susmayın ileride sizde aynı şekilde olabilirsiniz" aynı durumu siz veya çevrenizin yaşamasını istemiyorsanız susmayın susturmayın nasıl bu dünyada herkesin yaşamaya hakkı varsa kadınlarında yaşamaya hakkı var bu hakkı elimizden almayın adalet olmayan bu ülkede bizimde herkesle eşit tutulmaya hakkımız var” olmuştu.

Haksızlıklar ve adaletsizlikler karşısında sessiz kaldığımızda o suçu işleyen kadar vebal altına girmiyor muyuz? Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan değil midir?

Ayşe Sude Boybay 10-F